

Re: Thơ Bữa 4

An Hoang Trung Tuong 2009-04-24 12:03

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Bài giả nhời này dài quá, Trung Tướng không bớt trong phần comment được, nên phải bớt một entry mới, chỉ bộ thông cảm.

Gởi em Hê, anh Sinh, và các binh sĩ.

Các đồng chí chưa hiểu thơ Bữa, vì chưa quen, cũng chưa được định hướng cảm thụ, thậm chí chưa từng có khái niệm về nó. Cũng giống các HVB không thể chịu nổi khi Trung Tướng bóc mẽ Xứ Lừa, hoặc khi bất kỳ ai nói thật dưng trái tai về dững điều họ (HVB) được dạy là chân lý.

Đó là một hậu quả thối tha của nền giáo dục (và cao hơn, văn hóa) Xã Hội Chủ Nghĩa. Mọi xu hướng sáng tác ngoài phương pháp Hiện Thực XHCN đều bị trăm ngàn cơ quan ngôn luận dè bủ, phỉ báng, lăng nhục.

Về bài thơ Tôi Hát của Trung Tướng, thực ra cảm nhận nó rất dễ, và chẳng cần hiểu chính xác ý của Trung Tướng mới cảm nhận được.

Các binh sĩ chú ý, đọc thơ, nghe nhạc, hay xem tranh không phải để HIỂU chúng, mà để CẢM chúng. Hai cái này khác nhau. Cũng như khi các đồng chí chơi vện, hiểu thế chó nầu được chúng nó, mà hiểu làm chó gì?

Ta sẽ phân tích khổ thơ đầu tiên nhé.

Thi sĩ Hiện Thực XHCN trốn trong thiên nhiên thường mô tả thi nhân đang tay dưới vòm cây cái mẹ gì rì rào mí cả mát rượi, ngấm dững

tia nắng phớt vàng rọi qua kẽ lá, và trên đó là gò xanh lồng lộng, với đứng cánh nhạn chao nghiêng. Đại khái thế, sến thê thảm, giản tiện tối đa, thực thà như chụp ảnh. Hiện thực mà lị.

Còn Trung Tướng, thì điều, Trung Tướng cần phải bêu rồn thay vì hãy ngủ anh hầu quạt đây (Huy Cận) dưới tán cây chột hoa nứt lá thay vì dậy tiếng ve ngân (Tố Hữu).

Lúc ý Trung Tướng thấy gì? Tất nhiên điều bàn nông như Nguyễn Đình Thi thấy chỉ cánh cò bay lả dập dờn, hoặc như Tố Hữu thấy đôi con diều sáo lộn nhào, Trung Tướng cần phải thấy ốc sên nhả rãi chẳng bày nhầy. Rãi nào không bày nhầy nhỉ? Là rãi của Trung Tướng đấy. Trung Tướng cũng phải thấy cả đứng sâu đo răng khểnh, chào mào ăn nắm độc, nhện vàng dạng háng. Dững thứ này các đồng chí thấy bầu giờ chưa? Chưa, tất nhiên, Trung Tướng cũng thế, chưa thấy, đừng Trung Tướng muốn thấy, và chắc chắn thấy đúng như vậy.

Đấy là NGÔN, còn Ý thì sâu? Các đồng chí hãy tự luận.

Tương tự, các đồng chí hãy phân tích tiếp bài thơ, để CẢM được tư tưởng của Trung Tướng, thế này.

Trung Tướng là thằng Xe Ôm, Trung Tướng chống chuối nơi cầu ao sục sục mê-tan, ăn khoai mỳ bán rong cổng ô, đá toác chiếc condom Trust.. Để làm gì? Để ca than cho dững bào thai vô tội chôn vùi oán dội, để tự thú cùng con lòng xù nợ. Và Trung Tướng điều có trách nhiệm với các bác già ngáp vặt, hay với các thiên thần tọc mạch, thậm chí với cả Giời, với cả Em.

Thân mến.

COMMENTS

An Hoang Trung Tuong (2009-04-24 17:24) #10

@Em Hê

Trung Tướng không thích thơ cổ, nhất là qua nhời dịch vắn vè của các bác già ngáp vật. Tất nhiên trừ một số bài, ví dụ thuộc Thơ Thiên, hay tuyệt đỉnh luôn. Em tự tìm đọc nhê, nhưng cố phải đọc nguyên bản, nếu khó thì nhờ bạn Gúc dịch word-by-word.

Giải thích các thắc mắc của em như vậy:

- Dừ Tê: thì cũng như Tê Dừ, tức là tê bỏ mẹ lên được, do ngồi chồm hổm lâu mà.
- Oán Dội: Nỗi oan khuất được lắng nghe như tiếng vọng nơi triền đá. Ta vứt một viên sỏi con xuống vực, thì vang âm có thể dội lại khiến ta tức ngực.
- Miếng Sành: Chính là Mảnh Sành nói kiểu tiếng Nam, Trung Tướng ít thấy ai nói Miếng Sành (dấu Sắc).
- Con Lòng Xù Nợ: Là Trung Tướng xù nợ dững con lòng khác, chứ Trung Tướng chả nợ lòng mình cái chó gì.

@Đồng chí Sinh

Đồng chí thành phản động rồi, thật đáng tiếc.

[An Hoang Trung Tuong \(2009-04-25 12:51\) #14](#)

Thương là một chiến, đừng cần duy lý đồng chí Le ạ.

Năm đó Liên Xô đã coi như sụp đổ, trung ương huyền tuyên không còn chỗ bầu vùi, nên không thể hung hăng như thời 1979 đập Tàu như đập trấu.

Súng ống vũ khí năm 1988 đâu có thiếu, hàng nóng thời uýnh Mèo uýnh Miên còn khối, dựng bộ đội Hoàng Sa nhận mật lệnh tuyệt đối không phản súng, vì chỉ cần một phát đạn đáp lại, cả Hà Nội sẽ thành bùn. Chứ các đồng chí ý, một khi dám tay không vác cờ, thì sợ chó gì thẳng chó nầu.

Đây thực sự là một vụ thảm sát điểm nhục.

Dưng nghĩ thật tội nghiệp, các đồng chí ý việc chó gì phải thế. Không ai ngu dại vác ná thun xông vào rừng giết hổ, cái chết cầm chắc 100%, mà thất bại cũng đảm bảo 100% nữa.

Tì nhiên, các đồng chí ý chả có cách gì khả dĩ. Chống quân lệnh sẽ ra tòa án binh, mà tòa án binh thời chiến chỉ có một án: tử hình.

Là Trung Tướng, thì sẽ đầu hàng luôn. Lòng yêu nước cần thể hiện cách khác. Lòng dũng cảm cần thay bằng sự thông minh quyết đoán. Đéo ai có não lại mang cái chết ngu xuẩn ra chứng minh một điều gì.

Nên nhớ năm đó vùng đảo đó đã được Tàu mặc nhiên coi là của họ, nên các chú bộ đội Lừa kia hóa ra kẻ cướp đất, còn các chú bộ đội Tàu anh em được coi là dũng anh hùng bảo vệ tổ quốc xã hội chủ nghĩa.